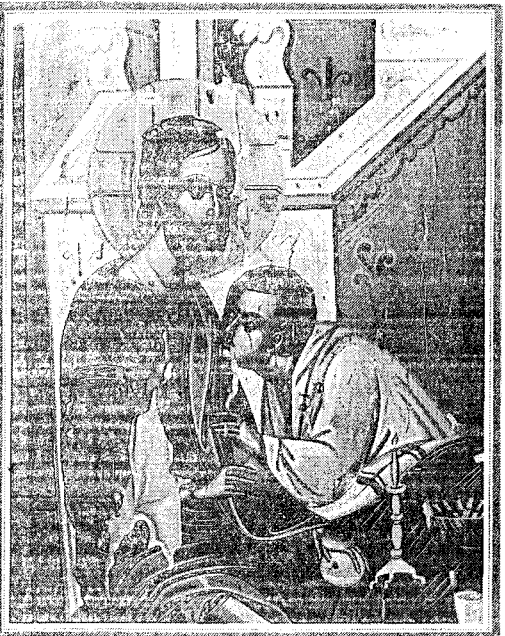

Από το θείο δράμα στη буζαντινή τέχνη. Στον Μυστικό Δείπνο, ο Ιωάννης έναγκαλίζεται τον ήδη προδομένο Ιησού Χριστό. Λεπτομέρεια από φορητή εικόνα του 16ου αιώνα, που βρίσκεται στο μουσείο των Μετεώρων.

Παροχαλινές σελίδες
 Η ποίηση καὶ ζωὴ
 γιὰ τὸ θεῖο δράμα

Ένας ποιητής εκφράζει
σκέψεις και αίσθημα

Τί είναι λοιπόν αυτό τὸ Πάσχα, ποὺ μὰς ξεσηκώνει, μὰς ξανακάνει παιδιά καὶ μὰς γεμίζει μὲ τόση αἰσιοδοξία! «Αὐτὴ ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ βασιλεὺς καὶ ἡ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ».

Είναι η άνοξη, είναι η ποίηση των τροπαίων, το χαρμόσυνο κάλεσμα των κωιδονοκροασιών, το ταυόσημα των άδων, που χαιρόνται τα παιδιά στις αυλές, στους δρόμους, στα σπλάχνα, τα βγαλλιά, που καινε κι έκπληκτοκροτούν γεμίζοντας την άτμοσφαιρα καπνό και καμνινη ευτυχία: Δέν ξεύρει. Είναι όλα αυτά και κάτι ακόμη. Είναι η νίκη της ζωής. «Θανάτοιο ερωτόδικο νεκρών», γράφει ο όμνισόδοξ. Συνηγορεί και η ψυχή, που έχει άπλοιο άπαιτο, στέλετε στους ψάριους πρεσβύτες της στο μπλκκόνιο, στους κήπους, στους φράχτες, σε κάθε σπλάση γης.

Βιόλες και κρίνα, ια και μενεξέδες, ομφραίνεσαι, κρεμασμένα στά πεζούλια, τό σολαγκίνα και άνομμένα στά πασχάλλια τό πρώτα τρυφερά μωβ φωτάκια. «Δείτε πόσα πίωμεν καινόν», κράζουν τό πάντα. «Νουνό πόσα πεπλρωτά φωτός, ούρανός τέ και γή και καταχθόνια». Ακόμα και ό ύμνωδός επικαλείται την φύση στην καλύτερη ώρα της, στήν άνοιξη. Δέν είναι μόνο χαρά της ψυχής, είναι και χαρά των ματιών, χαρά των αισθήσεων.

Τὰ πάντα εἶναι φῶς. Οἱ μυροφόρες «εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον

Τὰ ἑκατὸ χρόνια ἑνὸς διανοοῦμενου
Πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ
τοῦ Γεώργιου Λούκατος ἔργα

Από τις πιο σημαντικές φυσιογνωμίες της κριτικής και της διανόησης του αιώνα στάθηκε ο Γκέοργκ Λούκας, γνωστόστός και στην Ελλάδα από έργα του όπως οι μελέτες πάνω στον ευρωπαϊκό ρεαλισμό και άλλα. Ο Λούκας, που γεννήθηκε το 1885, άφησε ως όλη τη ζωή του, από τα νιάτα του μέχρι βαθιά γεράματα, άφ' ενός στη μελέτη και στην κριτική της μελοτεχνίας και της τέχνης, άφ' έτερου στην πολιτική δραστηριότητα, με άρκετες διακυμάνσεις.

Ισχυρή πνευματική προσωπικότητα, πνεύμα ειρήνης, ακολούθησε από νέος τις ριζοσπαστικές αρχές, άσπαστη με μαρξισμό, αλλά θρέθηκε όρκεται φορές σέ αντίθεση μέ τους κρατούντες και ύπαισι μεμω- σμένη γιά ν' όνειρε και πόλη άργότερα. Ωστόσο, θά πρέπει νά ειπωθεί, ότι σέ όλη του τη ζωή τά κεντρικά πρόβλη- μα πού τον άποσχόλησε παρέμενε ό πολιτισμός, ή τέχνη.

Η κάρια του είναι γεμάτη δραστηριότητα και έμπνευση. Γεννήθηκε στη Βουδαπέστη, στις 13 Απριλίου 1885. Πριν συμπληρώσει τα είκοσι του χρόνια, δηλαδή το 1904, ίδρυσε μαζί με άλλους τη θεατρική σκηνή «Θάλασσα», στη γενέτειρά πόλη του, και έγινε μέλος της «κοινωνίας λογιικής εταίριας». Σύμφωνα άνοιχτοσ στην πνευματική κίνηση της πατρίδας του, σε περιοδικά που άποσκοπούσαν στη λογοτεχνική. Στ 1908 τιμήθηκε με βραβείο γιό το θέατρο — «ιστορία του σύγχρονου δράματος». Ενώ το επόμενο χρόνο πήρε το δικαίωμα της διδασκαλίας. Στα χρόνια που ακολούθησαν, έβρισκε χώρο, στην Ιταλία και στη Γερμανία, και δημοσίως γνωριμίες και άλλες με τον Πάουλο Ερνστ, τλ Μάξ Βέρνερ, τλ Τίτολν, Ερβέρτ

το, τον Έμιλ Λόσκ και άλλους. Στά 1914-15 έγραψε στην Χαϊδελδέρμης τη «Θεωρία του μυθιστορητήματος», ένας προηγούμενος είχε κυκλοφορήσει το βιβλίο του «Η ψυχή και οι μορφές» με μελέτες για τους Γκέοργκε και Νοβέλς, για τον Κάσινερ, τον Κίργκεγκνερ και τον Έρνστ. Όλα αυτά του το βιβλίο θασιζόταν στις απόψεις του γερμανικού ιρασιοναλισμού, μιας σχολής που αντιτίθεται, ηθολογία, στο ρασιοναλισμό, στην ορθολογισμότητα.

Πρός τὸ μαρξισμό
Ο πρῶτος παγκόσμιος πό-
λεμος καὶ ἡ κατάρρευση τῶν
πνευστικῶν ἀξιών, καθὼς

ση, στην κυβέρνηση που δημιούργησε ο Κούν, υπήρξε από τους ιδρυτές του Ινστιτούτου έρευνών για τον ιστορικό υλισμό, ενώ δεν έπαψε το συγγραφικό του έργο. Βέβαια, η

κυβέρνησης εκείνην δὲν κράτησε πο-
λύ, ὁ Λούκατος, μαζὶ μὲ ταὺς ἄλλους
κομμουνιστὰς, πέρασε στὴν παρα-
νομία καὶ τελικὰ ἔφυγε στὴ Βιέννη
ὅπου ὁμως συνετέλεσε καὶ κρατήθη-
κε μερικoὺς μῆνες, γιὰ ν' ὀφελευθε-
ρῶθαι ὕστερα ἀπὸ ἐκκλήση πού ὑπέ-
γραψαν πνευματικοὶ ὄνθρωποι σὸν
τόν Ερνστ, τοὺς Τόμας καὶ Χάινριχ
Μάν καὶ Μπάουμγκάρντεν.

Ο Λούκας ήταν κομμουνιστής, αλλά ήταν και πνεύμα ευρύ και ήθελε φέρει. Παρ' όλο ότι παρέμεινε γκέι στο στέλεχος του Εξόριστου πιλά Κ.Κ. Ούγγαρίας και ήταν αρχισυντάκτης του περιοδικού «Κομμουνισμός», δεν διάσπαε να έρθει σε σύγκρουση με το Λένιν, εξοτίας άγριων αθρόου του και η σύγκρουση αυτή δεν ήταν η μόνη. Στις 1924 επικρίθηκε, μαζί με άλλους, από τους Μπουχαρίν και Ζηνδόνοφ. Ο Λούκας δημοσίευσε απόπειρα της απόψεως του, γραφοντας με το ψευδώνυμο «Μπακού» και γι' αυτό η κομμουνιστική διεθνής τον κατηγορήσε για δεξιά παρέκκλιση. Αποτέλεσμα ήταν ν' άποσυρθεί από την έλευση κομμωτική δράση Πάντως πήγε στη Μόσχα, δούλεψε στο ινστιτούτο του «Μόρε-Εγκελε-Λένιν» - αυτό μετά το 1930 - και τελικά έξελεχθη μελός της ακαδημίας επιστημών της Σοβιετικής Ένωσης. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος τον έβριχε εκεί.

Πίσω στην πατρίδα

Γύρισε στη Βουδαπέστη το 1944, μόλις απελευθερώθηκε η χώρα. Από την αρχή εξέλεξε μέλος του ούγγρικού κοινοβουλίου και στήν ακαδημία επιστημών, ενώ διορίστηκε τακτικός καθηγητής της αισθητικής και της ιστορίας του πολιτισμού στο πανεπιστήμιο της Βουδαπέστης.

Παράλληλα, από την εποχή εκείνη, άρχισαν να γίνονται γνωστά σε όλα τον κόσμο τα έργα του, τα φιλολογικά και ιστορικά. Στο 1946

και πόλι (τό 1949) για δεξιά παρέκ-
κλιση, να κάνει αυτοκριτική και σε
λίγο, ύστερα από την έντονη κριτική
που του γινότανε, ν' αποσυρθεί από
τήν πολιτική ζωή.

στην επόμενη πενταετία ο Λούκας θρήσκει σε μία αναταραχή. Έχοντας ασφή όντισταλινική τοποθέτηση, δέν δίστασε στην αγγρική επανάσταση που έγινε το 1956 να μετάσχει στην κυβέρνηση του Νάγκυ. Μετά την άποτυχία της επανάστασως έκλεινής, που συλλόνασε τόν κόσμο, ο Λούκας ξερόστισε

0 T 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

στρίδα του τὸν ἐπόμενο χρόνα, ἄλλο δεχόταν πάντα κατηγορίες γιὰ ἐξιές παρεκκλίσεις, ἀκόμη καὶ ἀπὸ αλαιοῦς μαθητῆς του.

Χρειάστηκε να περάσουν πολλά
ρόνια γιό να ξαναγίνει μέλος του
Κ. Ούγγαρίας. Αυτό έγινε τό 1969
αι άφού, θέβαια, μεσολάβησαν με-
άλες αλλαγές στis χώρες τής ανα-

του «Μελέτες για τόν εύρωπαϊκό
ρεαλισμό», «Η ψυχή και οι μορφές»
και άλλα.

Τὰ δύο ρεύματα

Από τὰ παραπάνω βιογραφικά στοιχεία φαίνεται καθαρά πὼς ὁ Λούκατς πραγματοποίησε μιὰ μεγάλη πνευματική καὶ ἰδεολογική πορεία, διατηρώντας πάντα τὴν τάση του νὰ ἀναλύει τὸ γήϊσιο καὶ νὰ τὸ ἐκφρά-

τὸν πρόλογο στὴ «Μελέτες
γιὰ τὸν εὐρωπαϊκὸ ρεαλι-
σμό» πολλὰ μπορεῖ νὰ διδά-
ξει, ἐνὺν παράλληλα δίνει
στοιχεῖα γιὰ τὴν σημασία καὶ
τὴν ἐξέλιξη τοῦ μυθιστορή-
ματος στὴν Εὐρώπη. Γράφει,
λοιπόν, ὁ Λούκατος:

πτεται στο εάν η κοινωνική βάση της μεταβολουσώνος ενός μυθιστορήματος είναι η ενότητα του εξωτερικού και του εσωτερικού κόσμου ή ο διαχωρισμός τους εάν το νεότερο μυθιστορήμα εφάπτεται στο άπαιγό του με τον Ζίβτ, τον Προύστ και τον Τζακς ή ακόμη φτάνει κίλος στο κατακόρυφο σημείο νωρίτερο, με τα έργα του Μπαλζακ και του Τολστόι – έτσι που οι μυθιστορήματα μονάχα μεμονωμένα μεγάλα καλλιτέχνες που παλεύουν ενάντια στο ρεύμα, όπως λόγου χάρη ο Τόμας Μαν, μπορούν να φτάσουν τα όρια που από καιρό ήδη έχουν κατακτηθεί.

Αυτές οι δύο αισθητικές αντιλήψεις κρύβουν την εφαρμογή πάνω στη φύση και την ιστορική ανάπτυξη του μυθιοστορικού μας, δύο αλληλοσυνεπόμενες φιλοσοφιών της ιστορίας. Καί επειδή το μυθιοστορικό ή το επικροτούσαν καλλιτεχνική αφήγηση του νεότερου δατικού πολιτισμού, αυτή η αντίθεση ανάμεσα στις δύο αισθητικές αντιλήψεις για το μυθιοστορικό, μας εξασθενεί πίσω στην ανάπτυξη της λογοτεχνίας σόν συνόλου. Το ερώτημα που δό έθετε ο φιλόσοφος της ιστορίας δό ήταν, ο έρωδός του στο σημερινό μας πολιτισμό, πώς τρεθεί προς τα πάνω ή προς κάτω. Δεν υπάρχει κανείς που ν' αντρείπει πώς ο πολιτισμός μας έχει περάσει και περνάει άκμα με από σκοτεινές εποχές. Η φιλοσοφία της ιστορίας είναι εκείνη που δό άπορα- σίς είναι ότι ν' αν στί το σκοτεινό μας όριζοντο, που πω πρώτη φορά κερκρούσται με έπαρκα στίπ «Αι- θηματοική άγώνη» του Φλωμπερ, εί- ναι μία τελική μορσία έλκειψη ή είναι μονάχη, μία σήραγγα στίπ μορσία που έλκει την έλκειψη.

Οἱ ἄστοι οἰσθητικοὶ καὶ κριτικοί,
νάμεσά τους καὶ ὁ συγγραφέας

του του σιαιίου, οεν εβλεπιαν κα-
 ένα δρόμο πού να φέρνει έξω από
 τό σκοτάδι. Αντίκρυαν τήν ποίηση
 πλώς σάν μιά αποκάλυψη τής έσω-
 ρερικής ζωής, μιάν όναγνώριση τής
 οινωνικής απόγνωσης μέ καθαρία
 ατη ή στην καλύτερη περίπτωση μιάν
 ατηρηοιά, ένα θάύμα πού άντανα-
 λάται πρós τό έξω.

Ο Λούκας έδειξε έναν άλλο τρόπο κριτικής και μελέτης της λογοτεχνίας και της τέχνης γενικότερα, έναν τρόπο που ξεκινάει από την μαρξιστική σκέψη και ακολουθεί τα δόγματα του σοσιαλιστικού ρεαλισμού. Ανεξάρτητα από τα αν συμφωνεί κανείς ή όχι με την γραμμή αυτή, διαπιστώνει το ύψηλα επίπεδο της κριτικής και της δοκιμογραφίας της. Ανάμεσα στα άλλα, θυμάμαι τον

Σακελλάριου-
Καραγιάννη:
«Οδηγός παιδικού
νεανικού βιβλίου 1986»

Οι δύο συντάκτες του βιβλίου, οι οποίοι στην πρωτότυπη ιδέα να γράψουν ένα βιβλίο που αστήγει αξιολογικά βιβλία. Το βιβλίο δίνει τις περιλήψεις και κρίσεις για εκατόν τέτοια βιβλία. Ελληνών και ξένων συγγραφέων κι ακόμα δύο πίνακες με τα βιβλία κατά ηλικία των παιδιών και, δεύτερο, τα βιβλία κατατογώ του τεχνικού είδους. Περιπτώ να τονιστεί κάποιο χρήσιμο είναι ένας τέτοιος οδηγός για την διάδοση του καλού και τα κατάλληλα βιβλία για τα παιδιά (Εκδόσεις Καστανιώτη).

Γιώργου Διζικιρίκη
«Λεξικό όρων
του κινηματογράφου»

Τα δεικτά αυτό του γνωστού σου
 τὸ θέλω καὶ θεωρητικὸ τοῦ κινη-
 ματογράφου περιλαμβάνει ἀποθετικὴ
 οὐκ αἰσθητικὴ καὶ τεχνικὴ οὐκ
 αὐτὸς τῆς ἐξέδοσης τέχνης. Οὗτοῦ
 αὐτοῦ καλλιπτεὶ περίπου τὸ μῖα
 ἀντικείμενον (ἀπὸ τὸ 4 μέχρι τὸ 14
 αὐτὸ προσφέρει μὴ ικανοποιητικὰ καὶ
 ἀπίστευτα ἐκ κινηματογραφικὰ θέμα-
 τα, ὅσα ἀφορᾷ τὴν ἰδίαν τὴν τέχνην
 καὶ αὐτὴν προσποτικότητες ἢ ἔργα καὶ
 ἀλλάληλα εἰκονογραφεῖται καὶ
 ἀρραγμένον μὴ σαφηνεῖ, τὸ βιβλίον
 εἰς σπουδαστικὸν χαρακτικὸν καὶ
 ἀποβλέπει νὰ δώσει ἀρραγμένους θεσ-
 μὸς γνῶσεως γιὰ τὰ αισθητικὰ καὶ
 τεχνικὰ προβλήματα τοῦ κινηματο-
 γράφου, ὅς ὅσοις ἐνδιαφέρονται γιὰ
 αὐτόν, εἰτε σὰν φίλοι, εἰτε σὰν ἐκ-
 παιδευτοί. Υἱόφρως, ἔββασι, μὴ
 καταλείψω, ὅλὰ διηγησάμεν: πᾶ-
 νωτὲ τὸ ἀπαρτίστου ἐπιπέδου γιὰ μὴ
 ἀντικεῖν ἐνήμερῳ τῶν ἐνδιαφερό-
 μένων. Ο. κ. Διζικριπὸς δὲν εἶναι
 ὁ μόνος δημιουργὸς ἐνὸς ἀριθμοῦ τῶν
 πλῶν, ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς ἀρετῶν
 τῶν αἰσθητικῶν καὶ ἐστὶν τὸ βιβλίον
 ὡς γινώσκω μὴ ὅρτια ἀντιμετώπιση
 τοῦ θεματοῦ του. (Ἐκδόσεις «Αἴγιον»
 ἑρως.)

Σαράλ. Νούτσου:
 Ίδεολογία καὶ ἔκπαι-
 δευτική πολιτική»

Αντικείμενο της θεωρητικής ανάλυσης που αναπτύσσεται ο αυτή της μελέτης είναι το καινό πρόβλημα που άρρηκτα συνδέεται με την παλαιότητα εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και θεωρική οργάνωση της γενικής εκπαίδευσης. Στο πρώτο μέρος του άρθρου αναλύονται και κρίνονται οι επιπτώσεις για δύο περιπτώσεις του προβλήματος των εισακτέων και στο δεύτερο επισημαίνονται οι ιδεολογικές παραστάσεις προσπάθειας θεωρηκτών της εκπαιδευτικής πολιτικής. Τα επίμεικτα θέματα του άρθρου είναι η σχολική έπιδωξη (θελούσι-αποτυχία) των μαθητών, η θέση των εκπαιδευτικών στο σχολείο και οι οι σχολικές γνώσεις σε επίπεδο αναλυτικού προγράμματος. Πρόκειται για θέματα που συνδέονται ποι-

30/4/86

Τά πάντα είναι φως. Οι μισοφόροι «είσαχθησαν εις τὸ νηπιον, ειδον νεανισκον καθήμενον ἐν τῷ δεξιῳ, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἔξεβωπθησαν». Τά πάντα είναι ζῆλος. «Ἀναστήσονται ἡμέρα». Τά πάντα ποίηση. «Ὁ θεὸς! Ὁ φίλος! Ὁ γλυκύτατος σου φωνή».

Ἀλλὰ ὅς σταθῶ ἐδῶ κι ἄς κοινωνήσω τοῦ τόν Λόγο. Εἶναι πρόσχαρος καὶ αἰσιοδόξος. Χειμῶρας ζωῆς καὶ αἰσιοδοξίας. Πλημμύρα φωτός ἀνὰ ἀλλοίωση ψυχῆς. Λόγος τερπνός, χορευτικός, γιορταστικός, πού ἀπεκλύθω τὸ πᾶν ὅσο καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πανήγυρη τῆς φύσης, τρεκλίζει ἀπὸ χαρὸ καὶ ἀπὸ μῆθη, διαλαλώντας στὰ πέφτα τοῦ κόσμου ὅτι ἀνέστη ὁ Χριστός, ἐσκυλεύθη ὁ Ἀδης καὶ ὅτι «Πάσχα πανορθόδοξον ἦνιν ἀνέτειλε. Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπυκνωμένα ὡ Πάσχα, λυτρὸν λύτης».

Μέσα σὲ μιὰ καταπληκτικὴ οἰκονομία λόγου, ἡ συγκίνηση, ἡ μεγάλη χαρὰ τοῦ ὡνιζοῦντο, δίνεται ἀπερίτη, δὲν ἀσπάζει, δὲν πολυλογεῖ, ὅπως θὰ ἦταν φυσικό, ἀλλὰ κυριολεκτεῖ ἐπιγραμματικά. Δὲν μπορῶ νὰ μὴ θυμηθῶ τὸ Σολωμὸ στοῦς «Ἐλεύθερον Πολιτορνεύμενος» του, ὅπου ὁ ἔθνικος μὲς ποιητὴς κατορθώνει νὰ πεθοῦσῃσιν σὲ μιὰ πορῶσια στιγμή, μπροστὰ στὸν νεῖρασμο τῆς φύσης, τὸ αἰσθῆται λίγο του, στὶς ἐπιπτώσεις τῆς τέχνης. Εκεὶ τὰ ποσὴ ἂν ἀντίστροφῃ, γιατί «ὅποιος πεθαίνει σήμερα, χίλιες φορές πεθαίνει». Εἰδὼ τὸ πᾶν συνηγοροῦν καὶ συμβολίζουν τὸ νίκος τῆς ζωῆς, τὴν καθάρειαν τοῦ Ἀδου, παράλληλα μὲ τὴν ἀναγέννηση τῆς φύσης.

Μὰ γιατί πανηγυρίζουμε τοῦτῃ τὴν εὐσποιν ἡμέρα. Ἀνταπκρίνεται πρὸς τὴς θαυτέρως ἐπιθυμίες τοῦ ἀνθρώπου νὰ καταστῇ τὴν φθοροπὸς δύναμη τοῦ θανάτου. Νὰ κατοργήσει τὰ σὺνῶρα τοῦ καὶ ἐλεύθερος, χαρούμενος καὶ θριαμβευτής, νὰ διαπερασθῇ στὴν ἄλλη ὁχθῇ, ἡ τοῦλάχιστον νὰ ἐνώσει τὸ φράγμα πού τὸν χωρίζει καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὴν ἀθανασία.

Τοῦτο τὸν κομῶ τὸν «ὅνει μῆθη τοῦτῃ τῇ ἡμέρα. Καὶ εἶναι μιὰ ὥρα ἀπὸ τὴς ὥραιότερες, πού ἔχουν νὰ προσβάλουν οἱ ἔποχές. Τὴν προσηβάσκανε σὰ μῆνυμα. Τὴν ἀκούσατε λίγο πρὶν· τότε ποῦ πηγαίνατε στὴ δουλειά σας, ἡ ἐκκλησιαστέα μὲ τὸ κατονυκτικὸ τροπὸν καὶ ἐγκώμιο. Μοσχολοῦσα στὸν ἄερα. Κυριαρχοῦσα γύρω σου. Σὲ ἐξοικίωσα, σὲ προετοίμασα γιὰ μιὸν ἀνάστανση. Κι εὖς φανόσων νὰ λές πᾶς· εἶσαι ἐτοιμος. Μιὰ στιγμή, ζητοῦσας γιὰ νὰ προσευχθῇς, νὰ πλύνεις τὸ σκεῖος τοῦ ὡμώτατος σου, γιὰ νὰ τὸ δεχτείς. Καὶ τώρα «ἄρον κύκλω τὸν ἀφθαλμὸς σου καὶ ἴδε».

Τὰ παιδιὰ μέσα στὸν πρῶνὸ ἥλιο, ὁκόμα τσουγκρίζουν τὰ ἀβγά τους, καίνε τὴς κροτίδες τους κι οἱ καμπόνες σημαίνουν καὶ δὲν λένε νὰ σταματοῦσιν ποτέ.

Γ. Σ. ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες Σειρὰ ἐκδηλώσεων ἐλληνικῆς τέχνης

Ομιλία γιὰ τὴν Θεσσαλονικὴ καὶ φεστιβάλ ταινιών μας

Πῶς οἱ Ἕλληνες θάβλεπουν τοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ τοὺς ἄλλους; Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα μιᾶς διὰλέξεως πού ὀργανώνει ἡ ἐπιτροπὴ ἑλληνικῶν σπουδῶν τοῦ πανεπιστημίου Πρίνστον μὲ ὁμιλητὴ τὸν καθηγητὴ Ρόμπερτ Μπράουνινγκ.

Δύο ἄλλες ἐνδιαφέρουσες διὰλέξεις ἦταν στὸ πρόγραμμα τῆς ἐπιτροπῆς ἑλληνικῶν σπουδῶν τοῦ Πρίνστον τοὺς τελευταίους μῆνες: τὸ Φλεβάρη ὁ ἀνταρκτικὸς τοῦ περιοδικοῦ «Νέσιον» Ἀγγλος δημοσιογράφος Κρίστοφερ Χίλσινς μίλησε γιὰ τὴν «προσπάθειαν ἐπιστροφῆς τὸν Ἑλκινεῖον μαριμάρων ἀπὸ τὸν Βύρωνα μέχρι τὴν Μελίνα Μερκούρη» καὶ στὴς 23 Ἀπριλίου ἡ διευθύντρια τῆς ἐφορίας βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Θεσσαλονικῆς Καλλιόπη Θεοχαρίδου μίλησε γιὰ τὴν «Ἁγία Σοφία τῆς Θεσσαλονικῆς ἀπὸ τὸ φῶς τῶν νέων ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων».

Μιὰ ἄλλη διακεκριμένη Ἑλληνίδα ἡ καθηγήτρια τῆς σχολῆς καλῶν τεχνῶν Μαρίνα Λαμπρινάκη - Πλάκα, μίλησε στὸ «Κρητικὸ Σπίτι» τῆς Ἀστέριος γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Παντελεὶ Πρεβελάκη.

Ἀλλῇ μιᾷ διὰλέξει ἔχει προγραμματιστεῖ γιὰ τὴν προσεχὴ Τετάρτη ἀπὸ τὸ κέντρο ἑλληνικῶν σπουδῶν τῆς μεταπτυχιακῆς σχολῆς τοῦ δημοτικοῦ πανεπιστημίου Νέας Υόρκης. Οἱ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ πανεπιστημίου Κολοῦμπια Ἐντουαρντ Μαλεζάκης θὰ μιλήσει γιὰ «τὴν Ἑλλάδα, τὰ Βαλκάνια, καὶ τὴν νότια Εὐρώπη».

Εἰκόλουν, γιὰ μετὰ τὰ Πάσχα, ἀπὸ τὴς 9 ἕως τῆς 15 Μαΐου ἔχει προγραμματιστεῖ τὸ δεύτερο ἐτήσιο φεστιβάλ ἑλληνικῶν ταινιών στὴ Νέα Υόρκη. Ὅπως καὶ πέρα τὰ φεστιβάλ θὰ φιλοξενήσῃ ἡ γνωστὴ αἴθουσα ταινιών τέχνης τοῦ Μανχάτταν «Μιού Κάρνεγχι Σινεμα», πού θὰ προσβάλλει ἐπὶ τὰς ταινίες μετὰ τῶν ὁποίων «Ποτὴ τὴν Κυριακὴ» τοῦ Ντοστογιέφ καὶ «Ἡμεῖς» τοῦ Κακογιάννη καὶ πέντε θαρσεβένιες ταινίες τῆς τελευταίας παραγωγῆς («Τὰ πέτρινα χρόνια» τοῦ Βούλαγγα, τὴν «Μάνη» τοῦ Πανουσόπουλου, τὸ «Βαριέτι» τοῦ Παναγιωτοπούλου, τὴν «Ἑλκικὴ συμφορὰ» τοῦ Νικολαΐδη καὶ τὸ «Μπορντέλα» τοῦ Κουνδουρου).

πνευματικὴν ἀξίαν, καθὼς καὶ ἡ κατὰστροφὴ ἀκούλουθησε, ὁδήγησαν τὸ Λούκατος σὲ νέες ἰδέες, συγκριμένα στὸ μαρξισμό.

Ἡδη ἀπὸ τὸ 1917 εἶχε γυρίσει στὴ Βουδαπέστη, ἐνῶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔγινε μέλος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, πού ἰδρυθῆκε ἀπὸ τὸν Μπέλα Κούν. Στὰ 1919 ἐνέλαβε κομμῶτος τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἐκπαίδευση.

Μιὰ καριέρα γεμάτη μὲ πολλές ἐπιτυχίες Ρόμπερτ Ρέντφορντ «τυπικὴ» μορφὴ στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ

Ο μοναχικός ἥρωας πού μάχεται τὰ συστήματα τοῦ κατεστημένου

Μὲ τὰ ξανθὰ του μαλλιά, τὰ γαλανὰ μάτια του καὶ τὴν γνήσια ἀμερικανικὴ ἐμφάνισή του, ὁ Ρόμπερτ Ρέντφορντ ταιριάζει τέλεια στὴς ὁπαιτήσεις τοῦ ἀρσενικοῦ στάρ τοῦ Χόλλυγουντ.

Ἀλλὰ, ὡς ἐξαιρέσει κανεὶς τὸ φιλμ «Οὐ μεγάλος Γκάτομπ» καὶ «Πέρα ἀπὸ τὴν Ἀφρική», τὰ κινηματογραφικὰ ρομάντια τοῦ Ρέντφορντ ἦταν κατὰ τὴν ἀπό τὸν κύριο θέμα τῆς ταινίας. Σπῶνια ἐπαίξει ἀπέναντι σὲ ἡθοποιούς ἰσοῦ διαμετρήματος (Μπάρμπαρα Στρέϊζαντ, Τζέην Φόντα, Μέρυλ Στρίπ) καὶ μερικὸι υποστηρίζουν πῶς τὸ καλύτερο ταίριασμα τοῦ Ρέντφορντ σὲ ταινίες ἦταν μὲ τὸν Πῶλ Νιούμαν.

Οἱ ταινίες τοῦ ρεπερτορίου του, πού ἀπέδωσαν περισσότερο ἄντην ἐκείνης ὅπου διατυπώνονται ἐρωτήματα γιὰ τὸ στερεότυπο ἀμερικανικό ἀρσενικό καὶ τὸν κινηματογραφικό ἥρωα. Επομένως οἱ ταινίες πού ἀνατρέπει τὴν εἰκόνα τοῦ ὁμορφου παιδιοῦ πού δίνει ὁ Ρέντφορντ. Ἐκεῖ πᾶν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐλκυστικοῦ ἀθλητοῦ πού συναρπάει τὸ κορίτσι (μὲ τὸ φιλμ σὰν τὸν «Καλύτερο» ἡ παλιότερα τὸν «Ἡλεκτρικὸ καβαλάρη»), ἔχει θέσει ὑπὸ κριτικὴ τὸς ἥρωας θρόνους τῶν γουέστερν (μὲ ταινίες ὅπως «Μπάτς Κάνιντ» καὶ «Σάντας Κιντ» καὶ «Τζερμεῖο Τζάκσον») καὶ ἔχει ὑποδυθεῖ ἀφελῆς Ἀμερικανούς πού μπλέκουν στὴν πολιτικὴ κάποιου ἄλλου (ὅπως στὰ ἔργα «Οὐ ὑποψήσιος», «Οἱ ἀβερθωτοὶ τοῦ προέδρου» καὶ «Τρεῖς μέρες τοῦ κόνδορα»). Μὲ μιὰ τέτοια ποικιλία ρόλων σὲ ἐνερρηγικὴ του, εἶναι ἐκπληκτικό πού τὸ μόνο Ὁσκαρ πού κέρδισε μέχρι τώρα εἶναι γιὰ τὴν σκηνοθεσίαν τοῦ στοῦς «Συνθισμένοι ἄνθρωποι».

Ἦταν πάντα ἐλκεκτικός

διαφορὲς ταινίες, ὅπως παραδείγματα χάριν, γιὰ τὸν περιβάλλον, γιὰ τὴν μοῖρα τῶν Ἀμερικανῶν Ἰνδιάνων, γιὰ τὴν ὑποκρισία τῆς πολιτικῆς κλῆ. Κατὰ συνέπεια, ἀποτελεῖ εἰρωνεία πῶς οἱ δύο μεγάλοι ρόλοι πού τὸν ὁδήγησαν στὴν διασημότητα στάθηκαν κωμωδίες, ὅπως τὸ «Συμπλητὴ στὸ πάρκο» τοῦ Νήλ Σόμον καὶ ὁ ρόλος τοῦ Σόντανς Κιντ δίπλα στὸν Πῶλ Νιούμαν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ φιλμ τὸν ἔκαναν διάσημο στὸ Μπρόντγουοι καὶ στὸ Χόλλυγουντ.

Ἀκόμη θὰ πρέπει νὰ εἰπωθεῖ ὅτι ὑπάρχουν δύο ἢ τρία στοιχεῖα πού τοῦ ἔδωσαν, στὴν κινηματογραφικὴ του καριέρα, καὶ φημὶ ἀλλὰ καὶ χρήματα. Τέτοια φιλμ εἶναι τὸ «Μεγάλος Γκάτομπ», «Ἡ καυτὴ πέτρα», «Τὸ κεντρί» κ.ά. πού τοῦ ἐξασφάλισαν κάπου 20 ἑκατομμύρια δολάρια μὲ δουλειὰ εἰκοσι ἡμέρων. Ἐχοντας αὐτὴ τὴν οικονομικὴ βάση ὁ Ρέντφορντ ὑπόρρεσε νὰ βοηθήσῃ στὴ δημιουργία μερικῶν ταινιών, ἐνῶ σὲ ἄλλες μῆκε μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ φίλου του σκηνοθέτη Σίντνεϋ Πόλλακ. Γιὰ τίς δύο ταινίες, ὁ Ρέντφορντ πᾶλεψε πολὺ νὰ θρεθῶν χρήματα. Κι αὐτὲς εἶναι ὁ «Δρομέας τῆς καταβάσεως» καὶ ὁ «Τζερμεῖος Τζάκσον», ὅπου χρειάζονταν κριβὰ ἐξωτερικὴ γυρίσματα. Οἱ ταινίες αὐτὲς γυρίσθηκαν χάρις στὴν ἐπιμονὴ τοῦ Ρέντφορντ.

Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλες τέτοιες ταινίες. Ὁ «Υποψήσιος» εἶναι μιὰ ἀπὸ αὐτές. Δείχνει τὴς προσπάθειες κάποιου πού ἀγωνίζεται στὴς ἀμερικανικὲς ἐκλογές καὶ πού διαφεύγει τὰ τελικά. Στὰ «Μπρόμπεκερ» πάλι δίνεται ἡ ἱστορία ἑνὸς ἀνθρώπου πού προσπαθεῖ νὰ ἀναμορφώσει τὴς φυλακές. Ἀκόμη ὁ δημοφιλὴς ἥθοις δοῖσας νὰ γυρισθῶν τὸ φιλμ «Οἱ αἱ ἄνθρωποι τοῦ προέδρου» καὶ «Συνθισμένοι ἄνθρωποι». Στὰ πρῶτα ἀνοφειρθεῖ στὰ πρωταγωνιστοῦσιν ὁ ἴδιος καὶ ὁ Ντάσιν Χόλμινς πού Γουάτερκεντ καὶ πρῶταγωνιστοῦσιν ὁ ἴδιος καὶ ὁ Ντάσιν Χόλμινς πού Γουάτερκεντ καὶ πρῶταγωνιστοῦσιν ὁ ἴδιος καὶ ὁ Ντάσιν Χόλμινς πού Γουάτερκεντ.

Μὲ τὸ «Συνθισμένοι ἄνθρωποι» ὁ Ρόμπερτ Ρέντφορντ ἔκανε τὸ ντεμποῦτο τοῦ σὰν σκηνοθέτης καὶ ἐξέληξεν τόσο μὲ τὴν αὐτὴ δουλειὰ

γιάς ἀλλαγὲς στὴς χώρες τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Παράλληλα, ὁ Λούκατος ἔγινε παγκόσμιος γνωστός σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους μελετητὲς τῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς τέχνης. Πέθανε ἀπὸ καρκίνο τὸ 1971 καὶ βρέθηκαν ἀρκετὰ ἔργα στὸ σურτάρι του, ἀδημοσίευτα. Σήμερα, ὁ Οὐγγρος διανοούμενος τιμᾷται σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὸ ἔργο του ἔχει μεταφρασθῇ σὲ πολλές γλώσσες. Στὴν ἑλληνικὴ ὑπάρχουν τὰ βιβλία

...Εἰς ἐπρόκειτο νὰ διατυπώσωμε τὸ ζήτημα σὲ ὅρους τῆς ἱστορίας τῆς λογοτεχνίας, θὰ λέγαμε: ποῖα δὴ τὸς δὴς, ὁ Μπαλζάκ, ὁ Φωκμπέρ ἦταν ὁ μεγαλύτερος μυθιστοριογράφος, ὁ τυπικὸς κλασσικὸς τοῦ 19ου αἰῶνα; Μιὰ τέτοια κρίσις δὲν εἶναι ὁλῶς ὑπόθεσις γούστου - κλείνει ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὸ ἔργο του ἔχει αισθητικὴς τοῦ μυθιστορήματος ἀμορφὴ τέχνης. Τὸ ἐρώτημα ἀνακύ-

τοῦν, ὁ Λούκατος...Εἰς ἐπρόκειτο νὰ διατυπώσωμε τὸ ζήτημα σὲ ὅρους τῆς ἱστορίας τῆς λογοτεχνίας, θὰ λέγαμε: ποῖα δὴ τὸς δὴς, ὁ Μπαλζάκ, ὁ Φωκμπέρ ἦταν ὁ μεγαλύτερος μυθιστοριογράφος, ὁ τυπικὸς κλασσικὸς τοῦ 19ου αἰῶνα; Μιὰ τέτοια κρίσις δὲν εἶναι ὁλῶς ὑπόθεσις γούστου - κλείνει ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὸ ἔργο του ἔχει αισθητικὴς τοῦ μυθιστορήματος ἀμορφὴ τέχνης. Τὸ ἐρώτημα ἀνακύ-

Ο ἴδιος ἔλεγε παλιότερα: «Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε, τὸ ἔργο εἶναι τὸ πᾶν, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τύχη, ἐνῶ τὸ ἔργο ἀντιπροσπεύει τὴν ἰδίαν ἀναγκαιότητα».

κλήτορα μεταβλεπὲ τοὺς. Ἡ διερεύνηση τῶν ὁμοιοτήτων σχέσεων τοὺς ὁδηγεῖ τελικὰ στὴν κατανόησιν καὶ ἐρμηνεία τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τοῦ ἑλληνικοῦ εκπαιδευτικοῦ συστήματος στὴ σημερινὴ κοινωνικὴ συγκυρία. (Ἐκδόσεις «Θεμέλιο»).

«Ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἀντὺ Γουόρχολ»

Τὸ αὐτοβιογραφικὸ αὐτὸ βιβλίο ἔχει γιὰ ὑπότιτλο τὴν φράση «ἀπὸ τὸ Α' στὸ Β' καὶ πόλιν ἀπὸ τὴν ἀρχή». Ὁ Γουόρχολ ἀπὸ ταῦς βασικοὺς παράγοντες τῆς πόπ - ἀρτ, παγκόσμιος γνωστός ζωγράφος καὶ σκηνοθέτης μιᾶς δεκάδας καὶ πλέον ταινιών θεωρεῖται μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἐνδιαφέρουσες φυσιογνωμίες τῆς μεταπολεμικῆς τέχνης. Στὸ βιβλίο τοῦ ἀφηγείται, μὲ τὸν ἰδιὸν τρόπο, ἐμπειρίες, γνωριμίες, σκέψεις ἀπὸ τὴν μέχρι τώρα ζωὴ του. Ἡ μετάφρασις εἶναι τῆς Ιουλίας Ραλλιδῆ (Ἐκδόσεις «Σέλος»).

Ἀρι Φαίνου:

«Ο πρόγονος»

Ἐνα μυθιστόρημα γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς δράσης, τὰ πάθη καὶ τὰ κατορθώματα, οὐσιαστικὸ δύο προγόνων. Ἡ ἀφήγησις γίνεται μὲ ἄνερ ἀνακτὸ πρῶτοτυπο τρόπο, ὅπου ὁ συγγραφέας μιλεῖ στὴν ἰνιμὴ τοῦ προγόνου του καὶ στὸν πατέρα ἐκείνου, σὲ ἕναν παπᾶ καὶ σὲ ἕναν προπάππο. Ἀπαιτῶν ὁ δεύτερος, ἀνθρώπος τοῦ δόξου καὶ τῆς δράσης, παπᾶς πότε-πότε. Ὁ πρόγονος, γιὰ τὸν ληστὴ, ἕνας πάμπρωτος, γιὰ τὸν ἀσέμνος προστάτης τῶν φτωχῶν, ἕνας ἀνθρώπος πού ἀγκαλιάζει τὴ φτώχεια του, ἀξιοποιεῖ τὴς πέτρες καὶ τὸ νερό καὶ ὁδηγεῖ ἕναν λαὸ δουτυασιμέντων σὲ μιὰ δημοκρατικὴ προσπάθεια γιὰ ἕναν ὀρεκτὸ βίον. Οἱ αἱ ἔχουν ἐκκηρῖσθαι ἀπὸ τὴν Πειρο γιὰ νὰ φτάσουν στὴν Ἀττικὴ καὶ καὶ νὰ παλαίσουν μὲ τὴ φύσιν καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ δημιουργήσουν κάτι. Ἐκεῖ κατὶ τὸ ἐπικὸ τὸ βιβλίο τοῦ Φαίνου, κατὶ τὸ «καζιντορικό», μιὰ ὀνάντησις ἀπὸ καπετᾶν Μιχάληδες καὶ Ζορμπιμένους. Διαβάστε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτέλει θετικὴ συμβολὴ στὰ γράμματα μας. (Ἐκδόσεις «Εστίας»).

Ἀννα Μπονμπούα:

«Ἡ παιδαγωγικὴ αὐριό»

Στὸ βιβλίο αὐτό, πού μετέφρασε ἡ Κική Διολυμᾶ, εἶναι συμπεριλαμβανένες ἀπόψεις καὶ προβληματισμοὶ πάνω στὸ βασικὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς τοῦ, τὸ αἴτημα τῆς ἐπιτυχημένης, δηλαδὴ τῆς ἀποτελεσματικῆς, ἐκπαίδευσης. Σελιζοῦνται, προσβάλλονται ἡ ἀντιμετωπίζονται κριτικὰ θεωρίες καὶ ἀντιλήψεις πού ἐπικρατοῦν στὸ χώρα τῶν «ἐπιστημῶν τῆς ἀγωγῆς», καὶ προτείνονται νὰ ἐπανεξεταστούν προβλήματα (ὅπως π.χ. ὁ «καθαρμαρὸς παιδαγωγικῶν σπῶνων, ἡ ὀργάνωσις τῆς διὰ διου παιδείας, ἡ ἀξιολόγησις, οἱ μέθοδοι παιδαγωγικῆς ἐρευνας, τὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα κ.α.) κάτω ἀπὸ μιὰ προσοπτικὴ ἀλλαγῇ, ἀνάλογη μὲ αὐτὴν πού παρατηρεῖται σὲ ὅλες τὴς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, ἐταὶ ὥστε ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη, νὰ μπορεῖ νὰ προγραμματίζει ἐγκαίρως καὶ σωστὰ τὴν παρεμβολὴ τῆς καὶ νὰ ἐπιτελεῖ μὲ ἐπιτυχία τὸ ἔργο τῆς, πού εἶναι ἡ σωστὴ προετοιμασία τῶν νέων ἀνδρώπων γιὰ τὴν ἐνταξίαν τοὺς σὲ μιὰ διαρκῆ μεταβαλλομένη κοινωνία. (Ἐκδόσεις «Επικαιρότητα»).

Ο Ρόμπερτ Ρέντφορντ, ἡμερομηνία: 1917, ἡμερομηνία: 1971, ἡμερομηνία: 1971, ἡμερομηνία: 1971

ἀπὸ τίς ἐνοχές ἐνὸς παιδιοῦ πού πιστεύει ὅτι εἶναι υπεύθυνο γιὰ τὸν πνιγμὸ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὅπως εἶχε δῶσει ὁ ἴδιος, ἀρχικὰ ὅμως δὲν κάνει ἕνα φιλμ γιὰ μιὰ γυναικί, συγκεκριμένα γιὰ τὴν μάνα, πού υποδύεται ἡ Μαίρη Τάιλερ Μούρ. Τελικὰ, ὅμως, βασικὰ πρόσωπα ἀναδεικνύονται ὁ πατέρας καὶ ὁ γιός, ἰσχυρὰ γιὰ τὸν Ρέντφορντ εἶναι ἕνας ἰατρικὴς πού προσανατολίσθηκε σὲ ἱστορίες ὅπου οἱ ἄντρες εἶναι τὰ βασικὰ πρόσωπα. Γιὰ τὸν Ρέντφορντ τὸ «Συνθισμένοι ἄνθρωποι» ἦταν ἕνα φιλμ ἀσυνήθιστο, σὰν ἀφαιρῶνταν στὴς διαποροποικίες ἀνθρώπων.

τερ ἕννοια, φιλμ.

Ἡ νουβελιστὴ καὶ τὸν Πόλλακ

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ δημοφιλὴς ἥθοις ἔχει σέβας φιλικὸ δεσμό μὲ τὸν ἀξιοσκηνοθέτη Σίντνεϋ Πόλλακ.

Καὶ γιὰ πολλοὺς οἱ καλύτερες ταινίες τοῦ στάρ εἶναι ἐκείνες πού σκηνοθετῇ ὁ φίλος του: «Τζερμεῖος Τζάκσον», «Τὰ καλύτερά μας χρόνια», «Τρεῖς μέρες τοῦ κόνδορα», «Ἡλεκτρικὸς καβαλάρης». Καὶ τώρα τὸ «Πέρα ἀπὸ τὴν Ἀφρική». Κι